

En väsentlig förutsättning för den efter storbranden gynnsamma samhällsutvecklingen var den handel med brännvin som kom att bli stadens allra mest dynamiska och vinstgivande näringsgren. Från 1820-talet utgjorde denna kolossalt efterfrågade produkt den utan någon nämnvärd konkurrens klart dominerande utskeppningsvaran i Sölvesborgs hamn. Den årliga exportkvantiteten kunde dock variera betydligt, från 290.000 upp till 850.000 kannor råsprit, dvs. mellan cirka 760.000 – 2.225.000 liter av denna självklara nationaldryck.

Tidigare brännvins- och spannmålsmagasin i kvarteret Järven vid mellersta delen av Skeppsbrogatan, som för grosshandlare Jesper Södergrens räkning stod helt färdigt 1831.

Den senare spiran med kronan på taknocken kan möjligtvis åsyfta det svenska okryddade populära kron-brännvinet, som lanserades 1922. Byggnaden med sina tre vackert välvda källarutrymmen och breda körport utgör i dag stadsmuseum med Sölvesborgs och Listers fornminnesförenings samlingar. Blyertsteckning 1924 av arkitekt Ferdinand Boberg.

Magasinet anno 1831, som i väster gränsar till den nedgrävda järnvägen, var från början åt gårdssidan försedd med två tillbyggda massiva flyglar. Båda är nu rivna och utbytta mot en rymlig, trivsamt musei-trädgård.

Vid foten av Skeppsbrogatan förfogade Jesper Södergren i kvarteret Järven också över ett annat större brännvins- och spannmålsmagasin i två våningar, det "Vita magasinet", byggt omkring 1820–1821. Blyertsteckning 1924 av arkitekt Ferdinand Boberg.